

Vlaams
Parlement

vergadering **C142**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Wonen, Armoedebelid en Gelijke
Kansen

van 26 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Marc Hendrickx aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de Nederlandse praktijk van eigendomscontrole in het buitenland – 1084 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Katrien Partyka aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het al dan niet buiten de indexsprong houden van de huurprijs – 1202 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister over de niet-invoering van een indexsprong voor huurprijzen – 1244 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het onderzoek van de cel migratie van het Berlijnse Centrum voor Sociale Wetenschap naar de visie van moslimjongeren op andere religies en op holebi's – 1149 (2014-2015)	14

**VRAAG OM UITLEG van Marc Hendrickx aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de Nederlandse praktijk van eigendomscontrole in het buitenland
– 1084 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Piet De Bruyn

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx (N-VA): Voorzitter, minister, in Nederland wordt sinds 2013 vrij actief gecontroleerd op bezit in het buitenland, in het bijzonder Marokko. Een en ander zou het gevolg zijn van voortschrijdende onderhandelingen tussen Nederland en Marokko over de al dan niet automatische uitwisseling van fiscale gegevens. Nederland viseert daarbij vooral de zogenaamde box 3-gegevens uit de belastingaangifte, zijnde banksaldi, spaartegoeden en onroerend bezit.

Dergelijke gegevens worden in Nederland verzameld door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) om te controleren wie rechthebbende is op een aanvullende uitkering. Ook bij ons zijn een aantal van deze gegevens relevant voor het eventueel toekennen van bepaalde sociale voordelen, zoals een sociale woning. Enige struikelblok in het Nederlandse systeem is dat de eigenaars met dubbele nationaliteit hun Marokkaanse socialezekerheidsnummer moeten doorgeven. Momenteel worden ook lokale overheden ingeschakeld om bijstandsgerechtigden met dubbele nationaliteit hiervan te overtuigen, terwijl tegelijk een aantal actiegroepen bezig zijn met een campagne om de betrokkenen met de dubbele Nederlands-Marokkaanse nationaliteit te overtuigen dit net niet te doen.

Onze noorderburen gaan door een lastig proces, maar wat dit betreft liggen ze wel voor op ons. Ik was zelf zeer te spreken over uw beleidsintenties wat betreft controle op bezit in het buitenland. We hebben daar in het verleden samen vaak rond gewerkt en initiatieven genomen. Ik kijk dus met veel interesse uit naar de concrete implementatie. Mogelijk kan gluren bij de burens ons hierbij van dienst zijn.

Minister, volgen uw diensten de Nederlandse aanpak inzake bezitscontrole in het buitenland op? Zo ja, wat zijn uw bevindingen hierover? Meent u dat de door hen gehanteerde aanpak ook bij ons bruikbaar kan zijn? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de akkoorden met niet-Europese landen voor gegevensuitwisseling inzake (on)roerend bezit daar? In hoeverre kan de overheid aanvragers van sociale voordelen met dubbele nationaliteit verplichten hun sociale identificatie in hun andere thuisland kenbaar te maken?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, mijnheer Hendrickx, voorafgaandelijk wil ik zeggen dat dit onderwerp vorige legislatuur inderdaad regelmatig aan bod is gekomen. Toen hebben we vastgesteld dat het geen gemakkelijk oplosbaar probleem is.

Ik wil de collega's die aanwezig zijn, herinneren aan wat onder andere in de beleidsnota staat, namelijk de aanpassingen van het kaderbesluit Sociale Huur. Jullie weten dat het onder andere mijn intentie is om te schrappen uit het kaderbesluit dat je geen volle eigendom mag hebben maar gewoon geen eigendom tout court.

Ik ben het met u eens – dat is in het verleden regelmatig aangekaart in deze commissie – dat er een discrepantie bestaat tussen de behandeling van mensen

die hier geboren en getogen zijn, en de behandeling van mensen die elders geboren en getogen zijn. Voor iemand van autochtone afkomst is het veel gemakkelijker te controleren of hij of zij al dan niet een eigendom heeft. Men kan dat doen op basis van onroerende voorheffing die betaald wordt, op basis van het kadaster dat in België wel aanwezig is, op basis van een belastingaangifte en dergelijke meer.

U hebt een concreet land genoemd, namelijk Marokko. Het probleem met die landen is dat een kadaster daar veeleer ontbreekt. Als deze mensen hier komen en een sociale woning willen, moeten ze gewoon een verklaring op eer tekenen. Ik vind dat een behoorlijke discrepantie in de behandeling van twee groepen, die niet echt fair is. Ik heb ook nog niet zo heel lang geleden gezegd dat ik met staatssecretaris Tommelein al gesprekken heb gehad en dat we onder andere de huisvestingsmaatschappijen toegang gaan geven tot Kadnet, dus de kadastrale gegevens, zodat ze niet telkens zelf die gegevens moeten opvragen maar zelf in het systeem kunnen.

De Nederlandse aanpak waar u over spreekt, is mij bekend. Ik moet er wel de kanttekening bij maken dat je heel wat moeilijkheden hebt. Eerst is er het privacy-aspect. Men mag met die gegevens niet zomaar doen wat men wil. Men heeft ook absoluut de toestemming van de betrokkenen nodig om te doen wat de Nederlandse autoriteiten zouden willen doen met die gegevens. Dat is ook niet altijd zeer gemakkelijk.

De gesprekken met staatssecretaris Tommelein gingen onder andere over Kadnet, maar ook over het beter doorgeven van gegevens. Een van de problemen die we in het verleden ook regelmatig hebben vastgesteld en waar ik in mijn functie als voorzitter van Woonhaven dagelijks mee werd geconfronteerd, is de afstemming van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) met het Rijksregister. Er is een zeer slechte doorstroming van gegevens. Daar bedoel ik mee dat de gegevens die in de KSZ staan, waar de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) wel toegang tot hebben, vier tot vijf maanden achter lopen op de werkelijke gegevens die in het Rijksregister staan.

Wat kan men bijvoorbeeld voorhebben? Iemand die op het moment van een aanvraag van een sociale woning bijvoorbeeld het bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten, staat zo ingeschreven, op bijvoorbeeld 17 februari 2015, in het Rijksregister. Op 17 februari 2015 doet betrokkene dus een aanvraag bij een SHM. Die kijkt dat na in de KSZ, en die kan niet anders dan weigeren, want daar heeft de betrokkene nog geen bevel gekregen om het grondgebied te verlaten. Er zijn dus heel veel problemen die ik samen met staatssecretaris Tommelein ga aanpakken. In het verleden heeft de N-VA getracht om een en ander recht te trekken en eerlijker te maken. Maar u weet ook wat de uitkomsten van die rondetafelgesprekken en koffiekranstjes zijn geweest: het was heel weinig en het heeft niet tot heel veel geleid.

Ik kom tot uw concrete vraag over de fiscale administratieve samenwerkingsregeling die ons land heeft. Dat hebben we momenteel met twaalf landen: Canada, Denemarken, Estland, Frankrijk, Italië, Letland, Litouwen, Nederland, Oekraïne, Rwanda, Tsjechië en de Verenigde Staten.

Het land dat u genoemd hebt, staat hier niet tussen. Het is ook niet de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om dat te kunnen doen. Ik heb wel aan mijn federale collega minister Van Overtveldt gevraagd om te bekijken of we dergelijke verdragen ook kunnen uitbreiden naar andere landen zoals Marokko, Turkije, Polen en dergelijke meer, gelet op de populatie van de mensen in de huisvestingssector. We moeten tegelijkertijd ook weten dat in de samenwerkingsakkoorden en de verdragen die er nu zijn, heel duidelijk staat gestipuleerd dat de

gegevens voor geen andere doeleinden dan puur fiscaal-financiële redenen mogen worden gebruikt. Het is dus ten eerste een kwestie van eventueel uitbreiden naar andere landen, en ten tweede ook een kwestie om klaar te krijgen dat de gegevens die we nu zouden verkrijgen, ook voor andere doeleinden mogen worden aangewend.

Mijnheer Hendrickx, u hebt een belangrijk probleem aangekaart. Of de Nederlandse aanpak de goede is, weet ik niet. Ik denk dat we bepaalde zaken kunnen meenemen, maar het is vooral een kwestie om, nu we een Federale Regering hebben die een afspiegeling is van de Vlaamse Regering, op een betere manier te kunnen samenwerken wat dit betreft. Ik stel mijn hoop op mijn federale collega's. Ik heb er, hopelijk net zoals u, alle vertrouwen in dat we het eerst op deze manier kunnen proberen. Als dat niet lukt, ben ik zeker bereid om te kijken welke verdere stappen we zullen moeten ondernemen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx (N-VA): Minister, gelet op uw antwoord, waarvoor dank, heb ik nog drie kleine bedenkingen. Uiteraard steun ik uw aanpak om te komen tot geen eigendom tout court, wat betreft de toekenning van een sociale huurwoning, omdat ik weet dat daar nog een aantal hiaten in de wetgeving zijn die maken dat er toch nog toekenningen van een sociale woning gebeuren aan mensen die om een of andere reden toch nog een eigendom bezitten of dat in een vennootschap hebben gestopt. Ik heb u daar trouwens al over ondervraagd. Ik weet dat de doorsnee Vlaming achter uw aanpak ter zake staat, maar tegelijkertijd zegt dat dat voor iedereen moet tellen en er geen onderscheid in mag worden gemaakt. We gaan daarmee voort op die basis.

De terbeschikkingstelling van de gegevens van Kadnet en de vaststelling dat er nog achterhaalde gegevens in zitten of dat bepaalde gegevens er nog niet in zitten, maakt dat er nog gebrekkig mee wordt gewerkt. Ik heb die ervaring ook in onze sociale huisvestingsmaatschappij in Mechelen. Het verder inzetten op het afstemmen van de gegevens van de databanken en daar intensief verder aan werken, is natuurlijk een heel goede zaak, net zoals uw contacten met bevoegd staatssecretaris Tommelein ter zake.

U somt twaalf fiscale verdragen op. Marokko zit daar niet tussen. Wij viseren uiteraard geenszins Marokko, niemand doet dat, maar we weten dat een heel groot deel van de mensen die in Vlaanderen in de sociale huisvesting een woning van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking krijgen tegen een aanvaardbare prijs, gelet op hun inkomen en dergelijke, van vreemde origine is. Dan mogen we daar ook een tegenprestatie van verwachten. Dan moeten we verder inzetten om te komen tot een akkoord ook met Marokko, en tegelijkertijd de uitbreiding van de terbeschikkingstelling van de gegevens zodat we die ook kunnen aanwenden. Dat zal een werk van lange adem zijn, ik weet dat, maar we zullen daaraan moeten voortwerken, zodat we hopelijk binnen deze legislatuur komen tot een gedragen oplossing.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Wat betreft het uitsluiten van het hebben van eigendom, heb ik een randbemerking. We zullen daarbij rekening houden met bijvoorbeeld het krijgen van een erfenis en dergelijke meer.

Kadnet gaat over de kadastrale gegevens. Het loopt eigenlijk mis bij de KSZ en de correlatie met het Rijksregister. Het is absoluut nodig een uitbreiding te hebben van de fiscale verdragen. U zegt zelf dat het een werk van lange adem kan zijn. Dat is ook zo, maar ik hoop deze legislatuur meer dan een stap vooruit te zetten wat dit thema betreft.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx (N-VA): Ik zal dat verder opvolgen. We hopen binnen deze legislatuur te komen tot een oplossing, zoals de minister zegt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Partyka aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het al dan niet buiten de indexsprong houden van de huurprijs

– 1202 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister over de niet-invoering van een indexsprong voor huurprijzen

– 1244 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, we hebben de voorbije dagen een interessant debat in de media gezien, waarbij er tegengestelde visies waren wat betreft de indexering van de huurprijzen. Waar enerzijds in een indexsprong wordt voorzien voor de lonen en uitkeringen, is er anderzijds niet voorzien in een indexsprong voor de huurprijzen. CD&V maakte daar een probleem van. U hebt als woordvoerder van de N-VA gezegd dat u dat helemaal niet ziet zitten en het ene debat niet aan het andere debat wil koppelen.

De vraag is of het kibbelvirus, waar de Federale Regering mee besmet is, ook de Vlaamse Regering in de ban zal krijgen.

We hebben de voorbije dagen al verschillende debatten meegemaakt waarin de meerderheidspartijen van mening verschillen. Ik denk aan Uplage, aan het debat over het al dan niet vasthouden aan het begrotingsevenwicht, aan het al dan niet invoeren van praktijktests in de sector van de dienstencheques. In ieder geval, de ministers zijn er, althans in de Vlaamse Regering, in tegenstelling tot de Federale Regering, tot nu toe in geslaagd om de meningsverschillen binnenskamers te houden. De vraag is natuurlijk hoe lang dat nog zal duren.

Wat het al dan niet koppelen van de indexsprong van de lonen aan de huurprijzen betreft, heb ik toch enkele vragen. U hebt gezegd dat de indexsprong noch voor de private, noch voor de sociale huursector wenselijk is. Wordt uw visie, dus de visie van de N-VA-minister, gedragen door de volledige Vlaamse Regering? Getuigt het niet van inconsequentie dat wanneer de lonen niet worden geïndexeerd, de huurprijzen wel zouden worden geïndexeerd? Hebt u dat intussen besproken met de Federale Regering en heeft de Federale Regering al dan niet bevestigd dat de indexsprong voor huurprijzen inderdaad een Vlaamse bevoegdheid is, zoals u mijns inziens overigens terecht in uw persbericht hebt geschreven? Waarom stelt u dat door de niet-doorvoering van de indexsprong in de sociale huisvesting "renovaties en investeringen in het gedrang zouden komen", terwijl u anderzijds nochtans te kennen geeft dat "de indexering niet of nauwelijks zou voorvallen"? Zal de Vlaamse Regering alsnog een initiatief nemen?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Bij wat we over dit onderwerp vorige week allemaal in de pers hebben gelezen, vraag ik me af waarover dit in godsnaam gaat. Waarover zijn we in het parlement aan het discussiëren? Het gaat over gemiddeld 6 cent per maand. Ik stel me dus de vraag of we echt onze tijd moeten verspillen aan iets wat 6 cent kost.

Als we dat dan toch doen, wil ik het hebben over de indexsprong en de bedoeling daarvan. De indexsprong is bedoeld om de competitiviteit van onze ondernemingen aan te zwengelen. Dat heeft in godsnaam niets, maar dan ook niets met de private huurmarkt te maken. Het gaat erom onze loonhandicap weg te werken. Ik heb heel wat gelezen in de pers. Ik hoor in de pers uitspraken – ik dacht van de heer Crombez – als “dit duwt de mensen over de rand”. Dat is de grootste onzin die men kan verkondigen. Ten eerste omdat het om een laag bedrag gaat, ten tweede omdat men wil laten uitschijnen alsof de regering iets beslist heeft wat de burgers vandaag weer extra geld gaat kosten. De regering heeft helemaal niets beslist, het is iets wat al decennialang bestaat. Het is geen nieuwe maatregel van de regering. Men wil een symboolpolitiek voeren waarbij men stelt: het kapitaal moet ook bijdragen, het moeten niet alleen de werkende mensen zijn. De meeste eigenaars vandaag zijn ook werkende mensen. Het zijn in de meeste gevallen werkende gezinnen die voor later, voor hun kinderen, een huisje bijeen willen sparen. Ze hebben daarvoor een klein beetje kapitaal maar moeten heel vaak nog het grootste deel voor de tweede woning bij gaan lenen. Ze engageren zich en ze hebben de huurgelden elke maand echt nodig om die woning voor later voor hun kinderen te kunnen behouden.

Bovendien is op de indexsprong, en dat wordt evenmin gezegd, in heel wat sociale correcties voorzien voor de laagste inkomens en voor de uitkeringen. Men is altijd selectief doof voor zulke zaken. Men zegt altijd hoe erg het is, maar die correcties worden nooit vermeld. Dat stoort me enorm in heel dat debat. Als men dan toch een symboolpolitiek wil voeren, zou men vandaag beter aan de verhuurders het signaal geven dat we achter hen staan. De huurmarkt verschaalt, wordt elk jaar kleiner, en dat komt niet door het feit dat de verhuurders zoveel geld krijgen, maar omdat het vandaag niet meer interessant is om te verhuren. De woningprijzen zijn de afgelopen tien jaar met 67 procent gestegen terwijl de huurprijzen met 1 procent gestegen zijn. De return on investment is de afgelopen jaren dus steeds kleiner geworden. Als er dan bepaalde partijen continu willen laten uitschijnen dat eigenaars allemaal huisjesmelkers of grootgrondbezitters zijn, dan jagen ze de mensen vandaag weg uit de huurmarkt.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke (sp-a): Ik voel me een klein beetje aangesproken door de heer Engelbosch, met name door zijn betoog, niet door de karikaturen die hij maakt van de uitspraken van partijgenoten van mij. Het is een feit dat de private huurmarkt in Vlaanderen voor het grootste deel uit woningen bestaat van mensen die een appartementje bij elkaar hebben gespaard of de ouderlijke woning die ze hebben geërfd, verhuren. Het kan absoluut niet de bedoeling zijn om die mensen te ontmoedigen om die woning verder te verhuren. Daar ben ik het volledig mee eens. Er zijn maatregelen zoals het Huurgarantiefonds of fiscale stimuli, die het de verhuurders mogelijk moeten blijven maken om hun woning ter beschikking te stellen. Ik denk zelfs dat we niet zoveel van mening verschillen over de maatregelen die in stand moeten worden gehouden of versterkt worden om privaat verhuren in Vlaanderen interessant te houden.

Mijnheer Engelbosch, u zegt dat het over gemiddeld 6 cent gaat en u vraagt zich af waarover we bezig zijn. Waar zijn we inderdaad over bezig? De 6 cent die de huurder moet kunnen missen, zou de verhuurder dan evengoed kunnen missen. Het is misschien niet die 6 cent die de mensen over de rand zal duwen, maar het

is het feit dat alles duurder wordt: hoger onderwijs, kinderopvang, openbaar vervoer, zorg. Keer op keer gaat er een factuurtje extra naar de gezinnen. Men zegt dat het kleine en faire bedragen zijn, maar vele kleintjes maken een groot. Mijnheer Engelbosch, u hebt in de omgevingsnota van de minister ook gelezen wie de huurders in Vlaanderen zijn. Dat zijn mensen die al een zeer groot deel van hun inkomen moeten besteden aan de huur van een woning. Het zijn mensen die op het einde van de maand niet zoveel overhouden. Ik denk zelfs iets minder dan de armlastige verhuurders, zoals u ze beschrijft.

Principieel ben ik het er niet mee eens dat enerzijds de koopkracht van de mensen wordt ondergraven door een desindexering van de lonen of door de index op de lonen niet toe te passen en dat anderzijds de kosten te verhogen waarmee de mensen worden geconfronteerd, zoals de woonkosten, die voornamelijk op het budget van de mensen die moeten huren al bijzonder zwaar wegen.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Mijnheer Vandenbroucke, ik wil toch kort even op uw woorden reageren. U maakt er weer een amalgaam van. U sleurt er allerlei zaken bij, zoals het hoger onderwijs. Eigenlijk doen slechts twee vragen hier ter zake.

Ten eerste, op welke wijze denkt u dat een indexering of niet-indexering van de huurprijzen een verschil zal maken voor de loonkosthandicap die de Federale Regering door middel van een indexsprong wil wegwerken? Ook na uw betoog zie ik het verband niet. Dat is bijzonder belangrijk.

Ten tweede, een indexering van de huurprijs hoort bij een overeenkomst tussen een huurder en een verhuurder. De huurprijzen in alle huurcontracten die sinds 31 mei 1997 zijn afgesloten, kunnen enkel worden geïndexeerd met de goedkeuring van de huurder en de verhuurder. Ik zie het probleem niet. Waarom zou de overheid zich moeten mengen in een overeenkomst die tussen private spelers, de huurder en de verhuurder, is afgesloten? Ik begrijp niet waarom iets wat twee private partners in peis en vree zijn overeengekomen, nu plots een groot probleem zou zijn.

De voorzitter: Mevrouw Partyka heeft het woord.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V): Voorzitter, de vorige sprekers hebben de problematiek al geschetst. Ik wil nog even benadrukken dat het ook een kwestie van bevoegdheidsverdeling is. Enerzijds is er de federale bevoegdheid om op verschillende punten een indexsprong door te voeren en anderzijds is er de Vlaamse bevoegdheid om het prijzenbeleid betreffende de huur, wat een geregionaliseerde materie is, aan te passen.

Minister, hoe staat u tegenover deze vraag?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, ik wil, voor alle duidelijkheid, opmerken dat ik vorige week niet met communicatie over een niet-indexering van de huurprijzen naar de media ben gestapt. Dat is een lid van de Federale Regering geweest.

Wat de vraag over de bevoegdheidskwestie betreft, wil ik even iets heel saais voorlezen. Het lijkt me in dit verband echter goed dit te doen. Het gaat om een wetgevingsstuk dat door de heer Beke, de heer Anciaux en anderen is ingediend in verband met de overheveling van de bevoegdheid voor de huurwetgeving. Sinds 1 juli 2014 valt deze materie onder de bevoegdheid van de Vlaamse

Regering. In dat stuk staat te lezen dat "De totaliteit van de specifieke regelen van huur van voor bewoning bestemde goederen of delen van goederen wordt overgedragen aan de gewesten." Het gaat onder meer om de vormvoorwaarden van een huurovereenkomst, de overdracht van huur en onderhuur, de aanpassing van huurprijzen aan de kosten van het levensonderhoud en dergelijke.

Volgens mij is de bevoegdheidsdiscussie hiermee uitgeklaard. Ik zal het nog eens in duidelijk Nederlands herhalen. Dit houdt in dat de Vlaamse Regering sinds 1 juli 2014 bevoegd is om al dan niet te beslissen de huurprijzen te indexeren. Dat is expliciet onze bevoegdheid. De federale overheid kan die beslissing niet nemen.

Gezien het feit dat we momenteel niet over een instrumentarium beschikken om dit te doen, zouden we op het federale instrumentarium aangewezen zijn indien we dit zouden willen. Dat is echter niet het geval. De Federale Regering kan echter nooit zelf beslissen een indexsprong op de huurprijzen toe te passen. Als we het zouden willen doen, zouden we wel op het federale instrumentarium aangewezen zijn.

Volgens mij is de mening van de voltallige Vlaamse Regering op dit vlak duidelijk. We zullen geen indexsprong op de huurprijzen toepassen. Indien we dit zouden willen doen, zouden we het instrumentarium van de federale overheid moeten gebruiken. We zouden ook zelf een decretaal kader kunnen creëren om dit mogelijk te maken. Dit is momenteel echter niet van toepassing.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er geen overleg is geweest. Een lid van de Federale Regering voelde zich geroepen om met allerlei uitspraken hierover naar de media te stappen. Er is uiteraard geen overleg geweest. Indien er overleg zou zijn geweest, zou de betrokken federale minister zich misschien bewust zijn geweest van het feit dat hij geenszins bevoegd is om hierover uitspraken te doen.

Mijnheer Janssens, alvorens op uw andere concrete vragen in te gaan, wil ik nog een nuance aanbrengen. U hebt verklaard dat de indexsprong geldt voor bepaalde zaken, maar niet voor de huurprijzen. Hoewel ik hier geen federaal debat wil voeren, moet ik dat toch nuanceren. De indexsprong zal niet gelden voor de laagste lonen en voor de laagste uitkeringen. Aangezien u zelf naar de lonen en de uitkeringen hebt verwezen, wil ik die nuance aanbrengen. Ik wil hier natuurlijk geen federale materie binnenhalen. Als ik dat zou doen, zou ik misschien zelf met een belangenconflict worden geconfronteerd. In elk geval is de indexsprong niet van toepassing op de laagste lonen en uitkeringen.

Los van het principe, wil ik nog een belangrijke kanttekening maken. Momenteel wordt 50 procent van alle private huurcontracten sowieso niet geïndexeerd. We hebben dit onderzocht. Het is belangrijk hiermee rekening te houden. Dit speelt geen rol in de principiële beslissing, maar we moeten in het achterhoofd houden waar het precies om gaat.

Een ander belangrijk element in de discussie heeft betrekking op de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's). Indien we een indexsprong op de huurprijzen zouden toepassen, vind ik het logisch ook een indexsprong op alle sociale correcties toe te passen. Het gaat dan onder meer om de patrimoniumkorting, de gezinskorting, de huursubsidie en de huurpremie. Veel sociale huurders cumuleren en combineren een en ander. Op zich is dit geen enkel probleem. Op het einde van de rit zou het voor de betrokken huurders echter slechter kunnen uitdraaien.

Dit is eigenlijk een open vraag. Ik hoop dat de mensen die hier voor een indexsprong voor de huurprijzen in de sociale huisvestingssector pleiten, het dan ook logisch vinden dat we alle tegemoetkomingen om de huurprijzen laag te

houden en misschien nog lager te krijgen dan de huurders eigenlijk zouden moeten betalen, ook niet zouden indexeren. Dat lijkt me de logica zelve. Ik zal die huurprijzen niet indexeren, maar het gaat om een principiële vraag.

Hoewel ik me hiermee weer op het federale vlak begeef, wil ik toch nog even vermelden dat ik het bizar vind dat we hier een debat voeren over wat al dan niet moet worden geïndexeerd en dat we het enkel hebben over een indexsprong op de lonen en uitkeringen, met uitzondering van de laagste lonen en uitkeringen, en op de huurprijzen. Waarom hebben we het dan ook niet over de brandverzekeringen of de hospitalisatieverzekeringen? Dat zijn allemaal contracten die jaarlijks worden geïndexeerd.

Ik vind het debat zeer eng. Het gaat hier enkel om de huurprijzen, maar er zijn ook andere contracten die jaarlijks worden geïndexeerd. Een hospitalisatieverzekering is ook duur voor de mensen die volgens sommigen veel loon zullen moeten inboeten, iets wat ik overigens durf te betwisten. Als iedereen hier logisch zou nadenken, zou iedereen vinden dat ook op dat vlak een indexsprong zou moeten worden toegepast.

Morgen zal de bevoegde minister de Federale Regering een wetsontwerp voorleggen om de indexsprong te regelen. De huurprijzen maken daar geen deel van uit. Volgens mij is de Federale Regering zich ondertussen bewust van het feit dat ze daarvoor niet bevoegd is. Het zou jammer zijn indien ik namens de Vlaamse overheid ten aanzien van de federale overheid een belangenconflict zou moeten inroepen om dit punt aan te kaarten.

Mijnheer Janssens, u hebt me gevraagd wat de houding van de Vlaamse Regering is. De indexsprong voor huurprijzen heeft nooit op onze tafel gelegen. Geen enkel lid van de Vlaamse Regering heeft me ooit aangesproken met de boodschap dat hij het hier niet eens mee is. Het behoort tot mijn bevoegdheden, maar natuurlijk mogen andere ministers me aanspreken als ze het ergens niet mee eens zijn. Een indexsprong voor de huurprijzen heeft nooit op onze tafel gelegen. We zullen dat niet toepassen.

Zoals ik al heb verklaard, kan een indexsprong op de sociale huurtarieven een impact op de meerjarenbegrotingen van de SHM's hebben. Hoe klein de bedragen ook mogen zijn, dit is een zuiver principiële zaak. Ik zal de door de heer Engelbosch vermelde getallen niet herhalen.

De contracten worden geïndexeerd. De SHM's hebben in hun meerjarenplanning met die indexering rekening gehouden. Voor een kleine SHM kan het om maar 1000 euro gaan. Voor een wat grotere SHM kan het om 200.000 euro gaan. Dat doet er niet toe. Ik vind het belangrijk dat ze hier rekening mee hebben gehouden.

Ik overloop nog even de belangrijkste aspecten van mijn antwoord. We zijn wel degelijk bevoegd. Ik hoop dat dit nu voor iedereen duidelijk is. We zullen geen indexsprong op de huurprijzen toepassen. Ik hoop dat iedereen die hier toch voor pleit, er ook van overtuigd is dat het dan logisch zou zijn om ook andere zaken niet te indexeren. Aangezien er geen indexsprong komt, is dit echter een debat zonder voorwerp geworden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, de discussie over de bevoegdheidsverdeling is natuurlijk pertinent. Ik dank u voor de terechte verduidelijking. Het maakt de Vlaming natuurlijk niet uit welke overheid in de praktijk bevoegd is. Hij heeft daar weinig zicht op en het maakt hem niet uit welke overheid al dan niet in een indexsprong voorziet. Voor hem telt enkel dat hij op het einde van de maand een loon of een uitkering ontvangt en daarmee de huur betaalt.

Er komt een indexsprong op de lonen. Dit geldt niet voor de laagste lonen. Daarvoor is in aanpassingen voorzien. De grote middenklasse wordt hier echter wel door getroffen. De Vlaamse middenklasse ziet de indexsprong op de lonen natuurlijk als een onderdeel van het rijtje als besparingen vermomde belastingverhogingen, zoals de woonbonus, de stijging van de elektriciteitsprijzen en de hogere onderwijskosten. U hebt er een heel amalgaam van gemaakt. U hebt allerlei premies en verzekeringen vermeld die volgens u in het debat moeten worden opgenomen. Ik neem daar akte van.

Mijnheer Engelbosch, u vraagt zich af waarover we het hier hebben. Ik wil erop wijzen dat uw coalitiepartner het debat in de media heeft gelanceerd. Indien u vindt dat dit vanwege de beperkte repercussies een debat zonder voorwerp is, kan ik u enkel vragen om dit intern, binnen de eigen meerderheid, te bespreken.

Mevrouw Partyka, ik vind de houding die CD&V vandaag aanneemt, zeer bedenkelijk. CD&V heeft het debat gelanceerd en het vuur opgepookt. Vandaag hebben we echter amper een zinnetje gehoord. Het gaat dan nog om een vraag over de bevoegdheidsverdeling. In de pers zijn echter heel andere verklaringen afgelegd. De fractievoorzitter van CD&V in de Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft gesteld dat het rechtvaardig is behalve het loon ook andere inkomsten gelijkwaardig te behandelen.

U hebt zelfs verklaard dat u een decretaal initiatief wil. De Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement zouden een initiatief moeten nemen en de indexsprong decretaal moeten vastleggen. Nu hoor ik daar niets meer van. Is CD&V al teruggekrabbeld? Hebt u angst om deze discussie verder te voeren of hebt u van de hogere echelons van de partij een spreekverbod gekregen met betrekking tot dit thema?

De voorzitter: Mevrouw Partyka heeft het woord.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V): Mijn vraag om uitleg dateert van vorige week. Sindsdien is meer duidelijkheid ontstaan. Sinds vorige week is het duidelijk dat het een gedeelde bevoegdheid betreft. De Vlaamse overheid is bevoegd om de huurprijzen te indexeren. De federale overheid is bevoegd om een indexsprong door te voeren.

Er bestaat al decennialang een consensus dat de huurprijzen en het inkomen gedeeltelijk gelijk worden behandeld. In de jaren 1980 is de index onder de rooms-blauwe regeringen steeds naar de huurprijzen doorgetrokken. In de jaren 1990 heeft toenmalig premier Dehaene de gezondheidsindex ingevoerd en de huurprijzen hieraan gekoppeld. Al decennialang is er een consensus dat de huurprijzen net zoals de lonen en de uitkeringen een indexsprong ondergaan.

Daar zijn redenen voor. Eerst en vooral leveren de mensen loon in. De huurprijzen kunnen worden geïndexeerd en kunnen een indexsprong ondergaan. De huurder ziet zijn nettoloon geblokkeerd worden of op termijn dalen. Dit heeft een negatieve invloed op zijn koopkracht en op de economische groei.

Minister, volgens u is er geen relatie met de competitiviteit. Dat klopt niet. Dit oefent wel degelijk een invloed uit. De huurprijzen maken wel degelijk deel uit van de korf van diensten en producten die is samengesteld om de index te berekenen. Volgens de FOD Economie gaat het in 2015 om 7,8 procent. Dit betekent dat een stijging van de huurprijzen tot een snellere stijging van de index zal leiden. Hierdoor zullen de lonen sneller aan de inflatie worden aangepast. Op lange termijn heeft een stijging van de huurprijzen wel degelijk een effect op de concurrentiekracht van de Belgische bedrijven.

Indien de inflatie laag blijft, is het mogelijk dat dit effect pas later zal komen. De inflatie is echter zeer volatiel. Een internationale politieke crisis of de

energieprijzen kunnen heel snel voor een aantasting van de concurrentiekracht zorgen. Er zijn dan ook niet enkel morele of politieke argumenten voor een blokkering van de huurprijzen: er zijn ook economische argumenten. Dat dit door de federale overheid wordt geregeld, neemt niet weg dat de Vlaamse overheid bevoegd is om het huurprijzenbeleid aan te passen.

U hebt verklaard dat de indexering een invloed heeft op de SHM's. Daar zijn verschillende aspecten aan verbonden. Volgens mij moeten we hier eens nader op ingaan. We moeten dit wat gedetailleerder onderzoeken. Eventueel moeten we u vragen wat een indexsprong voor de SHM's zou betekenen.

Volgens mij zou dit een effect op de huurinkomsten hebben dat zich binnen enkele jaren zal laten voelen. De prijzen worden op de inkomsten van het voorgaande jaar gebaseerd. Voor de investeringen is rekening gehouden met een index van 2 procent. Dat blijkt nu niet het geval te zijn. Er is, met andere woorden, een groot effect op de financiering. Het gaat om tientallen miljoenen euro's. Misschien moet u ons eens wat meer in detail toelichten welke invloed een indexsprong op de financiering van de sociale huisvesting zou hebben.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Mijnheer Janssens, ik zal het kort houden. Als u iets in de krant leest, moet u zich echt niet verplicht voelen daar allerlei zaken mee te doen en een non-debat op te kloppen.

Mijnheer Vandenbroucke, de minister heeft net bevestigd dat dit debat over weinig tot niets gaat. Volgens u probeer ik er een karikatuur van te maken. Ik heb niet in de krant verklaard dat dit mensen over de rand zal duwen. We hebben het over 6 eurocent. Als dit mensen over de rand zou kunnen duwen, zou het bovendien vermoedelijk om de mensen met de laagste inkomens en uitkeringen gaan. Net die mensen zijn van de indexsprong vrijgesteld. Dat vermeldt uw partij er natuurlijk niet bij.

Ik heb wel begrepen dat we het er allemaal over eens zijn dat we de huurmarkt moeten versterken. Volgens u moeten heel wat gezinnen momenteel een derde van hun inkomen aan de huur besteden. Dat klopt en dat is een probleem. We moeten hier echter geen debat over eventuele huurprijzablokkeringen voeren. We moeten ons afvragen hoe we verhuurders kunnen aansporen om hun woningen op de markt te houden. In plaats van non-debatten te voeren, moeten we dringend met dat gegeven aan de slag.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Janssens, ik wil nog even duidelijk stellen dat er geen twist is binnen de Vlaamse Regering. Een federaal minister heeft uitspraken gedaan over een materie waarvoor hij niet bevoegd is. Ik heb in de Vlaamse Regering geen enkele vorm van twist ervaren. Dat is op dit ogenblik nog steeds niet het geval. Volgens mij zitten we allemaal op dezelfde lijn.

Mevrouw Partyka, ik moet u tegenspreken. Het gaat niet om een gedeelde bevoegdheid. Ik heb u net een passage over de overheveling van de bevoegdheid voorgelezen. Sinds 1 juli 2014 is dit een exclusieve Vlaamse bevoegdheid. Ik zal dat niet opnieuw voorlezen.

Vervolgens hebt u naar de gezondheidsindex verwezen. De federale overheid stelt de gezondheidsindex vast. Dat is onze bevoegdheid niet. De federale overheid beslist echter niet of de index op de huurprijzen van toepassing is. Dat is onze bevoegdheid. Ik zal nog even herhalen wat ik daarnet heb geantwoord. Wij zijn exclusief bevoegd voor een eventuele indexering van de huurprijzen.

Aangezien we momenteel niet over een instrumentarium beschikken om dit te doen, zijn we op het federaal instrumentarium aangewezen. Dat is dan de door u aangehaalde gezondheidsindex. De Vlaamse overheid beslist of de huurprijzen al dan niet worden geïndexeerd. Indien we dat nu zouden willen doen, wat niet het geval is, zouden we aangewezen zijn op de gezondheidsindex.

Het is geen gedeelde bevoegdheid. Wij zijn exclusief bevoegd. Indien we dit zouden willen doen, zouden we echter aangewezen zijn op het federaal instrumentarium. Dat is iets anders dan een gedeelde bevoegdheid.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Engelbosch, indien u dit een non-debat vindt, moet u zich niet verplicht voelen het woord te nemen. U kunt zich dan voorlopig het best van alle commentaar onthouden in alle non-debatten die in deze commissie nog zullen plaatsvinden.

Mevrouw Partyka, het blijft me toch verbazen dat CD&V, een partij die zo trots was op de in mijn ogen vermaledijde zesde staatshervorming, de impact van die staatshervorming blijkbaar niet kan inschatten. In elk geval hebt u de staatshervorming niet in de vingers.

Minister, op dat vlak steun ik u. De huurprijsindexering wordt in de Woninghuurwet geregeld. Die wetgeving is ten gevolge van de zesde staatshervorming naar de gewesten overgeheveld. De federale overheid heeft hier niets meer mee te maken.

Wat de kern van de zaak betreft, wil ik nog iets principiëls naar voren brengen. Vanuit het oogpunt van de huurder lijkt het me logisch dat de huur die hij betaalt, niet wordt geïndexeerd indien zijn loon niet wordt geïndexeerd. In mijn ogen lijkt dit een principiële en logische houding.

Minister, ik wil dit ook pragmatisch benaderen. Indien dit op korte termijn een zeer geringe impact heeft, is dit niet meteen aan de orde. Op langere termijn zou dit echter wel een probleem kunnen worden. Ik zou u dan ook willen vragen dit in het oog te houden en eventueel proactief op te treden.

De voorzitter: Mevrouw Partyka heeft het woord.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V): Dit lijkt me veeleer een semantische discussie te worden. De Vlaamse overheid is, voor alle duidelijkheid, uiteraard bevoegd voor de huurprijzen en voor de prijsvormingsmechanismen ter zake. Dat is duidelijk. Er bestaat echter ook zoiets als de Wet tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen van 1996. De federale overheid kan in verschillende domeinen een indexsprong doorvoeren. Dat zijn twee verschillende zaken. Ik beweer niet dat de Vlaamse overheid niet bevoegd is. Dat is uiteraard wel het geval. Er is echter ook een federale wet die de federale overheid toelaat om een matigingsbeleid te voeren. Dit heeft niet enkel betrekking op de lonen, maar onder meer ook op de huurprijzen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het onderzoek van de cel migratie van het Berlijnse Centrum voor Sociale Wetenschap naar de visie van moslimjongeren op andere religies en op holebi's – 1149 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Voorzitter, volgens een onderzoek van de cel migratie van het Berlijns Centrum voor Sociale Wetenschap blijkt dat de Belgische moslims behoren tot de meest fundamentalistische en xenofobe van de moslims in de zes onderzochte Europese landen. Ik beweer dit niet. Dit blijkt uit het onderzoek.

De onderzoekers hebben 9000 moslims en christenen in België, Nederland, Frankrijk, Duitsland, Zweden en Oostenrijk ondervraagd. In België zijn 1200 personen, 600 moslims en 600 christenen, ondervraagd.

Om fundamentalisten te identificeren, zijn de moslims drie stellingen voorgelegd. Ten eerste, moslims zouden naar de wortels van het geloof moeten terugkeren. Ten tweede, er is maar één interpretatie van de Koran en elke moslim zou zich daaraan moeten houden. Ten derde, de regels van de Koran zijn belangrijker dan de regels van het land waarin ik woon. Ruim de helft van de ondervraagde islamitische Belgen heeft met alle stellingen ingestemd.

Het onderzoek heeft zich ook op de vijandigheid tegenover andere groeperingen toegespitst. Hier wil ik wat dieper op ingaan. De Belgische moslims scoren opvallend hoog. Volgens het onderzoek wil 60 procent van de moslims geen homoseksuele vrienden, gaat 56,7 procent akkoord met de stelling dat joden niet te vertrouwen zijn en is 63 procent het eens met de stelling dat het Westen de islam wil vernietigen. Ruim een derde is het met al deze stellingen eens.

Volgens de onderzoekers moet het beleid verder kijken dan enkel het kleine groepje dat geweld gebruikt. De wortels van het probleem zitten volgens de onderzoekers in de moslimgemeenschap zelf.

De conclusies van dit onderzoek zijn, voor alle duidelijkheid, in een kwalitatieve krant in Vlaanderen verschenen. Ik veronderstel dat sommige aanwezigen het ook hebben gelezen. Ik wil hier echter meteen aan toevoegen dat het misschien moeilijk is om hier kwantitatieve conclusies uit te trekken. We moeten ook nagaan hoe de proef is uitgevoerd en wanneer en hoe de vragen zijn gesteld. Het onderzoek naar opvattingen op dit terrein kan zeer delicaat zijn. Het moet genuanceerd blijven. Als we dit als basis voor politieke besluitvorming en beleid willen hanteren, is enige voorzichtigheid geboden.

Minister, wat is uw visie betreffende de resultaten van het onderzoek? Neemt de Vlaamse Regering al dan niet maatregelen om mensen met een bepaald geloof en een uitgesproken negatief gedachtegoed inzake holebi's en transgenders op te sporen en al dan niet in onze maatschappij te integreren? Is er een specifieke aanpak? Zo ja, om welke maatregelen gaat het? Zijn er ook initiatieven om respectvol te leren omgaan met mensen die niet gelovig zijn of die in een andere religie geloven? Zo ja, om welke initiatieven gaat het?

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, dit is niet het eerste onderzoek dat een correlatie vindt, wat geen oorzakelijk verband inhoudt, tussen de mate waarin een religie wordt beleefd en homonegativiteit. In 2003 heeft professor Pelleriaux bij Antwerpse jongeren een onderzoek uitgevoerd. Er is ook onderzoek van professor Hooghe en van professor Elchardus geweest. Heel wat onderzoeken geven dezelfde tendens aan.

Het is niet de eerste keer dat de overheid zich de vraag moet stellen hoe we hiermee moeten omgaan. Welke stappen kunnen we zetten? Welke actoren moeten we aanspreken? Waar ligt onze verantwoordelijkheid en hun verantwoordelijkheid? Zoals daarnet is opgemerkt, betreft het hier een heel delicaat probleem. Dat mag er ons echter niet van weerhouden te blijven zoeken en liefst meer dan enkel zoeken. We zouden een overeenstemming moeten bereiken over een aanpak die de kloof dicht tussen de sterke mate waarin religie wordt beleefd en homonegativiteit. We zouden er op zijn minst in moeten slagen een brug te slaan.

Minister, ik herinner me dat u tijdens uw Antwerpse periode, als ik dat zo mag omschrijven, al initiatieven hebt genomen. *(Opmerkingen)*

Ik meen me te herinneren dat we in de marge van de bespreking van de beleidsnota of van een andere gedachtewisseling met u hebben vernomen dat u ook op het niveau van het Vlaams beleid, waarvoor u nu verantwoordelijk bent, openingen zoekt om bruggen tussen de holebigemeenschap en de moslimgemeenschap te slaan. Ik ben benieuwd of er ondertussen al concrete initiatieven zijn.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, deze vraag raakt om uitleg een zeer pijnlijk en gevoelig punt aan. Alvorens op de concrete vragen te antwoorden, wil ik nog even opmerken dat alle vragen zijn gebaseerd op een concreet onderzoek dat we niet zelf hebben uitgevoerd. Ik vind het tevens belangrijk te verklaren dat ik elke vorm van fundamentalisme verwerp. Ik ga ervan uit dat dit ook de visie van de vraagsteller is.

Mijnheer Verstreken, wat mijn visie op de resultaten van het onderzoek betreft, mogen we niet flauw doen. We mogen dit niet minimaliseren. Dit moet ons zorgen baren. Op basis van de drie stellingen in de bevraging houdt de helft van de bevroegde moslims er fundamentalistische meningen op na. Dit is uiteraard een probleem.

Fundamentalisme, in welke vorm dan ook, vormt een behoorlijke ondermijning van het samenlevingsmodel dat we in Vlaanderen en, bij uitbreiding, in België voorop willen stellen. In het licht van het debat over de radicalisering en dergelijke is dit een van onze belangrijkste aandachtspunten en jammer genoeg ook een zeer actueel thema.

Het is natuurlijk zo dat de Vlaamse overheid binnen verschillende beleidsdomeinen een belangrijke verantwoordelijkheid draagt. Het gaat niet enkel om mijzelf, maar ook om andere ministers. Zo zouden we in het onderwijs meer moeten inzetten op het bijbrengen van burgerschapcompetenties en van de waarden en normen van onze samenleving. Daar is voor leerkrachten een belangrijke rol weggelegd.

Op het vlak van inburgering en integratie doen we al heel wat. Dat is mijn bevoegdheid. We leren de mensen die naar hier komen, elkaars religie kennen. We leren hun respect op te brengen voor een religie die niet die van hen is. Dat is zeer belangrijk en dat moet, voor alle duidelijkheid, langs alle kanten gebeuren.

Ik ben er tevens van overtuigd dat de overheid dat niet alleen kan oplossen. We moeten dat in nauw contact en overleg met de moslimgemeenschap proberen. Dat is een zeer hol begrip. Er bestaat niet zoiets als de moslimgemeenschap. Ik zit echter op regelmatige tijdstippen samen met de Moslimexecutieve. Die mensen zijn eigenlijk zeer constructief. Ze erkennen bepaalde problemen, waaronder het probleem dat hier is aangekaart. Ik ben van plan dat overleg structureel voort te zetten. Het is belangrijk dat we met de betrokken gemeenschappen samenwerken.

Mijnheer Verstreken, u hebt me tevens gevraagd of ik een bepaalde aanpak hanteer om moslims met een uitgesproken negatief gedachtegoed inzake holebi's en transgenders op te sporen en in onze maatschappij te integreren. U vraagt zich af welke maatregelen ik in petto heb.

We moeten op een dubbel spoor werken. Enerzijds zijn er de initiatieven die de holebi- en transgendervriendelijkheid binnen bepaalde etnische, culturele en religieuze gemeenschappen bevorderen. Een passage in het Vlaams regeerakkoord beschrijft dit. Ik citeer even de essentie: "We sluiten een integratiepact met de lokale besturen, sociale partners, media, onderwijspartners en verenigingen van mensen met een migratieachtergrond, waarbij iedere partner verantwoordelijkheid opneemt om directe en indirecte discriminatie en racisme te bestrijden en om respect ten aanzien van mensen met een andere geloofs-overtuiging of seksuele geaardheid te bevorderen." We werken momenteel aan het integratiepact, dat hopelijk tegen het einde van 2015 klaar zal zijn.

Anderzijds is er nog wat net mijn Antwerpse periode is genoemd. Ik ben blij dat het niet meer opvalt dat ik van Antwerpen ben. (*Gelach*)

Mijnheer De Bruyn, u hebt verwezen naar die periode. Ik was toen onder meer schepen van Gelijke Kansen. Wat ik toen heb gedaan, zouden we op het niveau van de Vlaamse overheid ook moeten doen. Ik pleeg overleg met Çavaria om niet enkel en alleen in Antwerpen hetzelfde te doen.

Ik heb het bedrag in het convenant met Het Roze Huis, dat toen 47.000 euro bedroeg, verdubbeld. Het Roze Huis heeft een heel concreet project uitgewerkt. Dat is misschien een oplossing om op grotere schaal iets in samenspraak met çavaria uit te werken. Het project is bedoeld om het binnen de moslimgemeenschap maatschappelijk aanvaard te maken holebi te zijn.

Mijnheer Verstreken, u hebt dit grote probleem zelf aangekaart. Het wordt in bepaalde culturen echt niet aanvaard. Ook in de moslimgemeenschap of onder de mensen die de islam als religie hebben, zijn er uiteraard mensen met een andere geaardheid. Ze hebben binnen hun eigen gemeenschap veel moeilijkheden. Ze worden belemmerd in hun dagelijks functioneren in onze samenleving. In mijn ogen is dat een groot probleem.

We gaan nu, samen met çavaria, na of we dit project uit mijn Antwerpse periode wat kunnen verbreden. Het lijkt me immers een zeer waardevol project. De subsidiëring van een dergelijk project houdt wel de bedoeling in dat er bepaalde resultaten kunnen uit voortvloeien. We hopen hier met zijn allen dat er in elk geval een verbetering zal komen.

Vervolgens hebt u me gevraagd of er ook initiatieven zijn om respectvol te leren omgaan met mensen die niet gelovig zijn of die in een andere religie geloven. In mijn beleidsnota Integratie en Inburgering heb ik hierover een belangrijke passage opgenomen. De omgang met een toenemende diversiteit betekent onder meer dat burgers en levensbeschouwingen elkaars religieuze en filosofische overtuigingen moeten respecteren. Dat is volgens mij zeer belangrijk.

Op 21 maart 2014 ondertekenden de vertegenwoordigers van de erkende godsdiensten en levensbeschouwingen enerzijds en van de Vlaamse overheid anderzijds een gezamenlijke verklaring als startpunt voor een verdere dialoog. Startpunt wil zeker niet zeggen 'eindpunt', want ik vind het zeer belangrijk dat die dialoog wordt voortgezet. Ondertussen is er ook een engagement om geregeld samen te komen en te spreken over een aantal maatschappelijke thema's en om, indien relevant, ook samen te handelen. Je kunt heel veel in dialoog gaan en heel veel gesprekken hebben, maar soms is het misschien ook wel zinvol om samen naar buiten te komen en om je als een geheel te tonen, zodat je laat zien dat er problemen zijn maar dat je echt wel bereid bent om die problemen gezamenlijk aan te pakken. Het integratiepact, dat in het najaar 2015 zal worden opgeleverd, waar ik het daarnet in het kader van uw vraag specifiek over holebi's over heb gehad, zal ook dit aspect meenemen.

De levensbeschouwelijke vakken die worden gegeven in het kader van onderwijs, dus niet onder mijn bevoegdheid, kunnen ook wel als hefboom worden gebruikt om een dialoog tussen leerlingen van verschillende overtuigingen op gang te brengen. In de vorige regeerperiode is er een gemeenschappelijk charter geweest. Er zijn 24 interlevensbeschouwelijke competenties afgesproken waar rond alle leraren werken. De factor van levensbeschouwelijke vakken in het onderwijs speelt hier een belangrijke rol en kan een belangrijke meerwaarde betekenen.

Mijnheer Verstreken, ik ben blij dat u de problematiek aankaart. Ik ben me bewust van de problematiek. Als ik even rondkijk in deze commissie, denk ik dat er heel veel mensen zich bewust zijn van deze problematiek. We moeten dat vooral hand in hand doen met alle gemeenschappen en alle religies die daartoe bereid zijn. Ik maak me sterk dat ze dat ook wel zullen willen doen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Minister, ik dank u voor het zeer uitgebreid antwoord, dat mij tevreden stelt. Er is zeker nog een pak werk aan de winkel, maar wat u onderneemt, klinkt goed.

U legde op het einde ook even de link naar het onderwijs. Dat is niet altijd evident, wetende dat er in bepaalde scholen van bepaalde religies leescomités zijn die de boeken keuren en er dan met zwarte stift doorgaan en zelfs pagina's uit scheuren, omdat hun kinderen iets niet mogen lezen, ondanks het feit dat het in de leerplannen staat in Vlaanderen. Er is dus nog een pak werk aan de winkel.

Minister, ik weet dat u het heel druk hebt, maar mocht u ooit tijd hebben: er is een aantal jaar geleden een mooi boekje uitgekomen van een zekere Peumans, ik denk assistent-prof aan de KU Leuven. Het is de zoon van. Hij heeft over dit onderwerp een heel mooi eindwerk geschreven. Het is een mooi boekje dat ik velen kan aanbevelen.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Minister, ik wil u danken voor de nuance die in uw antwoord zat, de nuance die hier in de gedachtewisseling ook heel sterk aanwezig was. Soms hebben actoren in het veld nogal de neiging om een zekere homonegativiteit meteen te koppelen aan het gebruiken van geweld. Maar er is in de literatuur niet meteen een bewijs te vinden dat iemand die negatief denkt over hetzij holebi's, hetzij joden, hetzij een andere minderheidsgroep, ook automatisch geweld geoorloofd vindt of tot geweld overgaat. Dat zijn nuances die in een debat als dit zo belangrijk zijn, ook omdat we hier weer over religie praten. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat er zoiets is als vrijheid van religie. Ik verwacht niet van religies dat ze de basis waarop hun geloof is

gebaseerd, zonder meer gaan aanpassen. Ik hoop wel dat daar een evolutie in zit. Ik vind het belangrijk dat we kunnen evolueren naar die positieve aanvaarding, wat nog iets anders is dan het gaan bejubelen en bejuichen, wat niemand vraagt, van wat wij als een gezamenlijk platform van afspraken, normen en waarden zien die het verdedigen waard zijn. Ik hoop dat we daarnaar kunnen evolueren in dialoog en in overleg en niet alleen met een engagementsverbintenis, maar als het even kan ook met het bereiken van resultaten. Wij gaan graag mee met de minister in die richting.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, u en de commissieleden bepalen de regeling van de werkzaamheden, niet ik, maar ik heb een suggestie. Het is er eentje die mij meer werk bezorgt, maar ik doe dat in dit geval zeer graag, want ik vind het debat te waardevol om er niet met de nodige sérieux mee om te gaan. Het integratiepact, waar ik nu over gesproken heb, wordt normaal gezien besproken in de commissie Inburgering. Maar het is misschien wel zinvol om de aspecten die te maken hebben met gelijke kansen, uitgebreid in deze commissie te behandelen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.